

Τίτλος βιβλίου: Ο Κηπουρός του Ουρανού

Συγγραφέας: Δημήτρα Ψυχογιού

Μεταφραστής: -

Εικονογράφος: Δημήτρα Ψυχογιού

Εκδόσεις: ΑΓΚΥΡΑ

Σελίδες: 30

Έτος: 2009

Η υπόθεση

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ψηλά στον ουρανό ένας άνθρωπος που του άρεσε να φροντίζει τα λουλούδια και να φίνει σχήμα στους θάμνους. Περισσότερο του άρεσε ένας θάμνος που του έδωσε το σχήμα μιας χορδόνας. Τη μιλούσε, τη φρόντιζε και εκείνη μεχάνε, τα βύλλα της χινάτουσαν... θαύ πρόσινο. Μια μέρα η χορδόνα έκλεψε και ο κηπουρός άκουσε τα ζώα να ψιθυρίζουν ότι ένας χιγάντας παίρνει την χαρά. Ένα παιδί είπε στον κηπουρό πως μπορεί να φέρει τη χαρά. Έτσι ο κηπουρός ξεκίνησε ένα μεγάλο ταξίδι στη γη. Κάπαια στιχμή κουράστηκε και αποκοιμήθηκε. Όταν κοιμήθηκε ονειρεύτηκε τρεις όμορφες χυνάικες, την Μνήμη, την Αγάπη και τη Μουσική, οι οποίες του είπαν το Πάυ. Αα φέρει τον άρχοντα που κλέβει τη χαρά και του είπαν τι πρέπει να προσέχει. Όταν ξύπνησε, τρομαχμένος ξεκίνησε τον δρόμο προς τον ωκεανό όπως τον είπαν οι χυνάικες. Όταν βρήκε τον ωκεανό μπήκε μέσα και τα ψάρια τον πησίαζαν και όλα εξαφανίστηκαν μέχρι που εμφανίστηκε ο άρχοντας του θυθού. Από τον κόβο του ο κηπουρός δε μίλησε και ο άρχοντας τον έβαλε στη φυλακή της θάλασσας. Μετά από μέρες βρήκε το θάρρος βώνασε τον χιγάντα και του ζήτησε να ξεκινήσουν οι δοκιμασίες οι οποίες ήταν ανιήματα στα οποία απάντησε σε όλα σωστά. Το αποτέλεσμα ήταν ο άρχοντας του θυθού να αφήσει ελεύθερη τη χαρά! Επιστρέφοντας ο κηπουρός στον ουρανό βρήκε τη χορδόνα, αντί για θάμνο, ζωντανή σαν άνθρωπος.

Τέλος αφού μίλησαν και η χορχόνα του
είπε ότι ζωντάνεψε χάρη στην αγάπη του
ταξίδεψαν μαζί σε όλο τον κόσμο.

Μία σκηνή που μου άρεσε.

Η σκηνή που μου άρεσε πιο πολύ ήταν όταν ο κηπουρός
βόνησε με άφρατα τον άρχοντα τον θυθάου και τον ζήτησε να
ξεκινήσει τις ερωτήσεις. Εκείνος τις έχει απαντήσει όλες με
απλό έλεος να ξευλαρώσει τη χαρά. Αναρωσώσαι τη

Ζωγραφίζω τη σκηνή και γράφω μια λεζάντα.

